

hvor det kan lade sig gøre, kommer i Betragtning ved Besættelsen af Stillinger, og at man kun i Nødstilfælde søger egnede Mænd udenfor Etaten. Jeg henstiller til den højtærede Trafikminister at tage disse Udtalelser under velvillig Overvejelse, for saa vidt det er ham, der kommer til at træffe Bestemmelse om, hvem der skal have disse Embeder.

Det er paa Finansloven under § 6 foreslaaet, at Telegrafstationen paa Østerbro skal gaa fra Postvæsenet over til Telegrafvæsenet. Mange Steder i Landet, ogsaa i København, har Postvæsenet en Del Telegrafstationer, der ere underlagte en Postmester, saa at han tillige er Telegrafbestyrer. Det er der i Almindelighed ikke noget at indvende imod. Der kan i mindre Byer ikke oprettes Telegrafstationer med en særlig Telegrafbestyrer og Telegraftjenestemænd, det vilde blive Staten for dyrt. Men der maa skelnes mellem, hvor det er rimeligt at lade disse Stationer betjene af Postvæsenet, og hvor det er ligefrem nødvendigt, at deres Drift kommer ind under selve Telegrafvæsenet. Nu er Sagen den, at paa Østerbros Telegrafstation er Korrespondancen i de senere Aar vokset saa stærkt, at den er lige saa stor som f. Eks. Korrespondancen paa Vejle og Kolding Stationer, der begge ere underlagte Telegrafvæsenet. Det taler for, at Østerbros Telegrafstation bør overgaa til Telegrafvæsenets egen Betjening, og det har Telegrafvæsenets Administration ogsaa haft Øje for. Det betyder selvfølgelig noget for den paagældende Postmester, at han skal afgive Embedet, for han har tidligere faaet et Vederlag for at betjene Telegrafstationen, men jeg mener, at det ikke bør være det afgørende. Det afgørende bør være Hensynet til, at Publikum bliver forsvarligt betjent med Hensyn til Udbringelsen af Telegrammerne, og det kan nu ikke nytte at ville nægte, at naar man paa en Telegrafstation tillige skal passe Postens Udbringelse og Besørgelse i rette Tid, vil det med det Personale, der er til Raadighed paa et saadant Kontor, mange Gange komme til at gaa ud over Telegrammernes hurtige og forsvarlige Besørgelse. Derfor mener jeg, at der her er et Hensyn, Staten bør vise Publikum, og at det, man ved dette Forslag er inde paa — at lade Telegrafstationer, der hidtil ere underlagte Postvæsenet, gaa over til Telegrafvæsenets egen Drift —, er en Sag, som man ogsaa fra Lovgivningsmagtens Side bør have sin Opmærksomhed henvendt paa, fordi Hensynet til

Publikums Interesser bør gaa forud for andre Hensyn. Naar man sender et Telegram, er det jo, fordi man ønsker den paagældende Meddelelse afsendt hurtigt, ellers kunde man sende den med Posten. Derfor er det ikke ligegyldigt, om et Telegram bliver en Time yngre eller ældre.

Jeg vil gerne omtale et Par Spørgsmaal vedrørende den Kreds, hvor jeg er valgt, særlig Forholdene paa Nordbanen. Min Forgænger i dette høje Ting har tidligere fremdraget saadanne Spørgsmaal. Jeg vil gerne gøre det samme, da jeg mener, at de Forhold, der herske paa denne Banestrækning, ere i højeste Grad uheldige. Først og fremmest maa jeg beklage mig over det elendige Materiel, Statsbanerne anvende paa Nordbanen. III Klasses Kupeer ere meget ofte af den Beskaffenhed, at det om Vinteren regner ned gennem Taget. Man kan da ikke sidde i en saadan III Klasses Kupé uden hvert Øjeblik at faa et Regndryp i Ansigtet. Det er ogsaa fremdraget af min Forgænger, at man i mange af disse Wagoner føler det, som om Hjulene ikke vare runde, men trekantede. Det er nogle mærkværdige Stød, man faar, man hopper højt op fra Sædet. Ogsaa paa dette Omraade bør der gøres Forandring. Angaaende Togtiderne paa Nordbanen er der et Forhold, jeg gerne vil henlede den højtærede Trafikministers Opmærksomhed paa. Det er Eftermiddagsforbindelsen fra København til Lyngby. Der gaar et Tog herfra ^{5³⁴}, og saa gaar der ikke noget igen før ^{7⁰³}. Altsaa, fra ^{5³⁴} til ^{7⁰³} er der ingen Forbindelse mellem København og Stationerne Syd for Holte. De Mennesker, der bo ved disse Stationer, f. Eks. Gentofte og Lyngby, ere meget ofte ansatte i Erhverv herinde, hvor de først kunne slippe Klokken 6. Da de ikke kunne naa Toget ^{5³⁴}, ere de altsaa tvungne til at vente en Time herinde i Byen, før de kunne slippe hjem. Da det er notorisk, at Nordbanen er en af de Banestrækninger her i Landet, der betale sig bedst, skulde man tro, der fra Statsbaneadministrationens Side maatte kunne gøres noget for at hjælpe paa de af mig nævnte Forhold. Grundejerforeningerne i de paagældende Kommuner have for ganske nylig, under den forrige Trafikminister, indsendt et Andragende om visse Forbedringer, og saa vidt jeg ved, stillede den tidligere Trafikminister sig overordentlig imødekommende. Generaldirektøren for Statsbanerne lovede ogsaa den Deputation, der var herinde, at der i den allernærmeste Fremtid skulde